Vedoucí práce

Posudek magisterské práce Jaroslava Juřici

Jaroslav Juřica je mi blízký podobnou cestou, kterou prošel směrem k sochařství. Je mi blízký jeho začátek v řemesle i další cesta přes řemeslný základ. Na rozdíl ode mne se ale tohoto základu držel o něco déle a svoje vysokoškolské studium začal v ateliéru průmyslového designu. Po nějaké době mu uzeměnost designu začala vadit a zatoužil po svobodě i prokletí volné tvorby. Chápal, že má-li se skutečně v designu posunout, musí poznat i cestu, na které je už i zadání součástí tvorby. Přes počáteční opatrný krok konsultací a stáže, během které řešil skládací stolek a věšák došel k rozhodnutí dostudovat v sochařském ateliéru.

Jeho první volná socha pracuje s podobnými segmenty z jakých byl složený již zmíněný stolek. Osvobodilo ho to od logického lehkého a praktického materiálu překližky a dovedlo k nepraktickému těžkému ale krásnému masivnímu železu. Sochu kulhající postavy složil ze železných plátů které nechal postupně zreznout.

Další jeho práce se zabývala ironickým komentářem absurdnosti nabídek velkých obchodních řetězců. Vznikl nákladný a dobře propracovaný objekt složený z cihel. Každá cihla byla kvalitně zabalená do zavěšovacího vakuovaného plastového obalu. Každá cihla zvlášť a každá ještě znehodnocená přilepeným dvacetiprocentním bonusem. Cihlový bonus měl odlišnou barvu a byl opatřený nápisem upozorňujícím na tuto dvacetiprocentní slevu. Vše vystavuje na dřevěné paletě.

Potom co se vypořádal s tématem který ho trápil a možná potom co pochopil že i vtipná a dobře vytvořená glosa se utopí v moři reklamy a spotřeby přešel na téma které nepracuje s kritikou ale s vizí a vědeckým poznáváním. Inspirovaný slavným filmem Mocniny - deseti autorů Charlese a Ray Eamesových z roku 1968 se rozhodl ponořit do tvarového světa rozměrů . Vyřízl dřevěnou dubovou kostku v rozměrech 310 x 310 x 310 cm a tu potom opálil. Spálený povrch dřeva krakeloval a vytvořil Charakteristickou strukturu. Z této krychle pomyslně vyřízl další krychli zmenšenou v poměru mocniny deset . Tuto pomyslnou a v reálu velmi malou krychli opět zvětšil do velikosti 310 x 310 x 310 cm a celou ji vymodeloval z hlíny. Tím ukončil první fázi projektu a odcestoval na stáž a později i ukončení studia v zahraničí. Po návratu domů se rozhodl studia na FaVU dokončit a dotáhnout svůj původní projekt ve větším detailu a rozsahu.

Původní zvětšenou a vymodelovanou a krychli Začal na stejném principu rozřezávat a zvětšovat . To se už samozřejmě neobešlo bez mikroskopu a později spolupráce se specializovaným pracovištěm vybaveným elektronovým mikroskopem. Propad do hlubin mikrosvěta se bez této spolupráce vůbec nedal podniknout. Zažil si dobrodružství řezání pomocí paprsku elektronů ale výsledek nepřenesl do rozměru 310x310x310 cm přímo ale zpřesnil ho tvarově očistil a odlil. Technicky nejnáročnější byla třetí krychle ve které odkrývá složitou strukturu cév a stavby dřeva. Celá je vymodelovaná v počítači a potom vytištěná v 3D tiskárně. Další zmenšení už bylo možné zvětšovat opět pomocí klasických sochařských postupů. Detaily se zvětšily a zjednodušily . Poslední krychle je vyříznutá opět z celé hmoty a řadu zakončuje ve

své čistotě a dokonalosti. Samozřejmě šlo by postupovat dál až k molekulám a atomům ale tam už je tolik prázdného prostoru že by asi nebylo co zobrazovat. Mluvil jsem o motivu ale celá řada má především výtvarnou hodnotu v tvarové kráse detailů. Krychle je možné ji vystavit zcela bez komentáře. Považuji celou práci za zajímavou právě v tom jak výtvarně pracuje s vesmírnými rozměry neviditelného světa a nesklouzává do poučování. Práci hodnotím A.

M. Gabriel